

เทศบัญญัติ

เรื่อง การควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2551

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ ว่าด้วยการควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงไว้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ

เหตุผล

เนื่องจากเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ เปลี่ยนแปลงฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลบางเมือง จึงทำให้ต้องมีการออกเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2551 ขึ้นบังคับใช้ในเขตเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ และตรงกับวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่ จึงสมควรตราเทศบัญญัติ เรื่องการควบคุมโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง โดยให้มีเนื้อหาสอดคล้องกับพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.2493

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการใช้เครื่องขยายเสียง ในเขตเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกา ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2493 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2499 โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ และโดยอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ จึงตราเทศบัญญัติขึ้นใช้โดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ เรื่องการควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2551”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ เทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 นับตั้งแต่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ให้ยกเลิก ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัติฉบับนี้ โดยให้ใช้เทศบัญญัติฉบับนี้แทน

หมวด 1

นิยาม

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

(1) การโฆษณา หมายความว่า การบอกกล่าวแจ้งความแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นแก่ประชาชน

(2) พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองปากน้ำสมุทรปราการ

(3) พนักงานฝ่ายปกครอง ได้แก่ นายอำเภอ หรือ ปลัดอำเภอ ผู้ซึ่งดูแลและรับผิดชอบในเขตเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ

(4) ดำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป ที่ดูแลรับผิดชอบในเขตเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ

หมวด 2

ประเภทของการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

ข้อ 5 การโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง มี 2 ประเภท คือ

- (1) การโฆษณากิจการที่ไม่เป็นไปในทำนองการค้า
- (2) การโฆษณากิจการที่เป็นไปในทำนองการค้า

ข้อ 6 การโฆษณากิจการที่ไม่เป็นไปในทำนองการค้าได้แก่ การโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงเพื่อให้คนส่วนใหญ่ทราบเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม กิจกรรมทางศาสนา ซึ่งไม่มีจุดประสงค์ในการแสวงหาผลประโยชน์ หรือกำไรเพื่อตัวเองหรือเพื่อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นการเฉพาะ

ข้อ 7 การโฆษณากิจการที่เป็นไปในทำนองการค้าได้แก่ การโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงเพื่อให้คนส่วนใหญ่ทราบถึงกิจกรรมหรือการกระทำของคนหรือกลุ่มคน กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งในลักษณะแสวงหาผลประโยชน์ให้กับคนหรือกลุ่มคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นการเฉพาะ

หมวด 3

การขออนุญาต

ข้อ 8 ผู้ใดจะทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงในเขตเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ จะต้องได้รับอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงทำการโฆษณาได้

ข้อ 9 ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาต โฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงภายในเขตเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ ให้ติดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในเขตเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ เพื่อรับคำร้องและนำไปยื่นคำร้องต่อพนักงานตำรวจเจ้าของพื้นที่ ซึ่งต้องการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงเพื่อพิจารณาอนุญาต

ข้อ 10 เมื่อพนักงานตำรวจ พิจารณาคำร้องขออนุญาตใช้เสียงแล้ว ให้ผู้ประสงค์ใช้เสียงนำคำร้องมาขอออกใบอนุญาต ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ เพื่อพิจารณาออกใบอนุญาต

พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งออกใบอนุญาตแก่ผู้ขออนุญาต มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขลงในใบอนุญาต ว่าด้วยเวลา สถานที่ และอุปกรณ์ขยายเสียง และผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดนั้น

/ข้อ 11...

ข้อ 11 การแสดงหลักฐานในการขออนุญาต ผู้ขออนุญาตต้องนำบัตรประจำตัวประชาชนมาแสดงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีโฆษณาในที่สาธารณะ ผู้ขออนุญาตต้องนำหนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่ มาแสดงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย มิฉะนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่จะไม่ออกใบอนุญาตให้

หมวด 4

ประเภทใบอนุญาต

ข้อ 12 ใบอนุญาตให้ทำการโฆษณานั้น มีกำหนดอายุตามที่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต ระบุไว้ในใบอนุญาตเป็นประเภท ๆ ดังนี้

ประเภทที่ 1 การโฆษณาในกิจการที่ไม่เป็นไปในทางการค้า คราวละไม่เกิน 15 วัน

ประเภทที่ 2 การโฆษณาที่เป็นไปในทำนองการค้า

ก. โฆษณาเคลื่อนที่ คราวละไม่เกิน 5 วัน

ข. โฆษณาประจำที่ คราวละไม่เกิน 15 วัน

หมวด 5

สถานที่ห้ามอนุญาตและห้ามโฆษณาใช้เสียง

ข้อ 13 สถานที่ดังต่อไปนี้ ไม่อนุญาตให้ใช้เสียงในระยะใกล้กว่า 100 เมตร จากบริเวณสถานที่ใดที่หนึ่ง ได้แก่

ก. โรงพยาบาล

ข. วัดหรือสถานที่บำเพ็ญศาสนกิจ และ

ค. ทางแยกที่มีการสัญจรไปมาคับคั่งอยู่เป็นปกติ

ข้อ 14 สถานที่ดังต่อไปนี้ ห้ามใช้เสียงในระยะใกล้กว่า 100 เมตร จากสถานที่ใดที่หนึ่ง ได้แก่ โรงเรียนระหว่างทำการสอบ

หมวด 6

การยกเว้นไม่ต้องขออนุญาต

ข้อ 15 เทศบัญญัติฉบับนี้ ไม่ใช้บังคับแก่การโฆษณา

1. คำสอนในทางศาสนา

2. ของหน่วยราชการของรัฐ

3. การหาเสียงเพื่อประโยชน์แก่การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิก

/สภาจังหวัด...

สภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกวุฒิสภา การเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน ซึ่งโฆษณาด้วยตนเองเป็นภาษาไทย

4. กิจการของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาจังหวัดสมาชิกสภาเทศบาล ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน กรรมการชุมชน ซึ่งโฆษณาด้วยตนเองเป็นภาษาไทย

5. กิจการเกี่ยวกับมหรสพเฉพาะในโรงมหรสพ และในระหว่างที่แสดงมหรสพ

6. กิจการของนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการอันเป็นสาธารณะกุศล ซึ่งนิติบุคคลนั้น โฆษณาด้วยตนเองเป็นภาษาไทย

หมวด 7

การสั่งให้ลดเสียงและการเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 16 พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ มีอำนาจสั่งให้ผู้ให้เสียง หรือผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียงให้ลดลงได้ เมื่อปรากฏว่าเสียงที่โฆษณานั้นก่อความรำคาญแก่ประชาชน

ถ้าการโฆษณากระทำผิดเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานที่สั่งตามวรรคแรก พนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่ง จะสั่งหยุดให้โฆษณาได้

ข้อ 17 หากมีการฝ่าฝืนตามข้อ 9 หรือตามคำสั่งเจ้าพนักงานที่สั่งตามข้อ 16 มีความผิดตาม มาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณา โดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2493

หมวด 8

อัตราค่าธรรมเนียม

ข้อ 18 อัตราค่าธรรมเนียมในการขออนุญาตโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

(1) โฆษณากิจการที่ไม่เป็นไปในทำนองการค้า ฉบับละ 10 บาท

(2) โฆษณากิจการที่เป็นไปในทำนองการค้า

ก. โฆษณาเคลื่อนที่ ฉบับละ 60 บาท

ข. โฆษณาประจำที่ ฉบับละ 75 บาท

ประกาศ ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ลงชื่อ.....

เห็นชอบ

ลงชื่อ.....

(นายอนุรัตน์ เมธิวิบูลวุฒิ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ